

ρου στερεώματος τὸ εὐγενὲς μνημεῖον νεκρωθέντος μεγαλείου, ἀ-  
χομένης δόξης.

Ἐνῶ δὲ ἀπεμακρυνόμην ἐκεῖθεν, ἐπὶ πολὺ ἔτι διεφαίνετο ἡ κα-  
τατομὴ αὐτοῦ ἀπροσδιόριστος, συγκεχυμένη ἐν τῷ μελανῷ ὀρίζοντι  
καὶ σβεννυμένη, ὡς στοναχὴ μόλις αἰσθητῆ, ἐπληττεν ἔτι τὴν  
ἀκοήν μου ἢ ἀναπνοή τοῦ αἰγιαλοῦ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΑΠΗΤΟΝ ΜΟΥ  
ΕΠΑΜΙΝΩΝΔΑΝ ΠΟΛΙΤΑΚΗΝ  
κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν εὐτυχῶν του γάμου  
μετὰ τῆς δεσποσύνης  
ΕΛΕΝΗΣ Σ. ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ὉΝ ἄγγελο, ποῦ ἐπλάσες 'ς τὰ ὄνειρά σου,  
ποῦ ζοῦσε μέσ' 'ς τὴ σκέψι σου καὶ 'ς τὴ καρδιά σου,  
ποῦ ἡ ψυχὴ σου —πρὶν ἀκόμα τὸν γνωρίσῃ—  
τὸν ἔκλειε μέσα της, τὸν εἶχεν ἀγαπήσει,  
ἡ Πρόνοια 'ς τὸν στέλνει δίπλα 'ς τὸ πλευρό σου,  
καμάρι σου, καὶ σκῆπτρο σου, καὶ φυλακτό σου

Τόσον καιρὸ τὸν πρόσμενες, κάθε ἡμέρα,  
'σάν ἄγνωστο Θεό, 'σάν ἀπὸ ἄλλη σφαῖρα,  
μέ τῆς Ἀγάπης τὸ κλειδὶ τὸ μαγεμένο,  
κόσμο ν' ἀνοίξῃ μέσα σου βαθεῖα κλεισμένο,  
νὰ δώσῃ σάρκα, φῶς, ζωὴ 'ς τὰ ὄνειρά σου,  
καὶ ναῦρῃ τὸν Παράδεισο 'ς τὸν ἔρωτά σου.

Τοῦ γάμου σας ἄς ἦνε τρὶς εὐλογημένα  
τὰ στέφανα τ' ἀμόραντα τὰ τιμημένα,  
ποῦ δυὸ καρδιὲς ποιητικὲς γλυκὰ ἐνόησαν  
καὶ 'ς τῆς Ἀγάπης τὸν Ναὸ τῆς στεφανόνουν.

Μιὰ τέτοια ἔνωσι ναὶ ὁ Θεὸς πιστεύει,  
τὴν εὐλογεῖ, τὴν χαίρεται καὶ τὴν ζηλεύει.

Ἐβδόμη Ἀπριλίου 1896

ΚΩΝΣΤ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ